

Kaj smo že doživeli, kakšne besede smo morali slišati, k kakoršnim činom se nas je sililo, ne more nikdo popisati. Ali ostali smo neomahljivi. Velika skrb se nas polastuje, če dejstva tukaj okrog nas opazujemo, ker vemo, da se je mnogo zamudilo. Radi tega so nas besede gospoda Orni ga najbolj razveselile. Mi zvesti stražniki tukaj na jugu se mu moremo za njegove besede le zahvaljevati in ga prositi, Njegovemu Veličanstvu, bodisi v besedi ali pisavi tudi nadalje klicati: Cesar Karl, bodi trd!

Ljubljanska „Resnica“ proti „Jugoslovanom“.

Ljubljanska „Resnica“ piše, da so „najnevarnejši sovražniki“ od vseh tisti „vodilni elementi“ jugoslovanskega kluba. Ti niso otreli veleizdajalskih dezertarjev od svojih sukenj, niso našli besedice graje zoper iste — pač pa so ti elementi dosegli, da jih hvali sovražno ententno časopisje, a oni to hvalo mirno prenašajo, ne najdejo odklonilne besedice! Nasprotno pa s svojim nastopanjem v državnem zboru kakor na raznih shodih in teatralnih prireditvah — dosledno dajejo narodnim sovražnikom orožje v roko. Nadalje poziva vse poštene elemente v boj zoper to početje, zlasti patrijotično časopisje.

Kaj poreče k temu širša javnost? Kar smo že dolgo pribili in vedno naglašamo, to piše sedaj tudi „Resnica“ slovensko-narodni list, ki izhaja v Ljubljani. Kaj poreče k temu jugoslovansko krdelo izdajalcev in podrepnikov dezertarjev ter ubežnikov k sovražnikom? Kaj poreče k temu „obergeneral“ vseh teh „vodilnih elementov“, da se njegovo postopanje že studi Kranjcem in da ga mora „katoliški“ list, njega „duhovnika“ opominjati, naj ne zapusti stališče domovini zvestega branika, naj se otrese „dezertarjev“ in naj si zapove hvalo krutega nam sovražnika entente? V obraz ga imenuje sovražnika!

Ne oblije ga rudečica sramote, da se njegovo početje in teatralično, za pust še nedopustno postopanje studi ljudem, ki so bili doslej še na njegovi strani?

Če mi kaj takega, kakor „Resnica“ pišemo smo v očeh jugoslovanskih kričačev farizeji in Bog ve kaj še vse. In zdaj ko katoliško-slovenski list proti Korošcu nastopa?

Brenčičeva izobraženost.

Ker ne ve, na kakoršen način bi pridobil naš Miha kar največ pristašev za jugoslovansko prismojenost, zaletava se zdaj tu zdaj tam brez vsakega uspeha bodisi v ptujski okrajni odbor, bodisi se peča z državnimi rekvizicijami, češ, da se pri taistih, ki glasujejo za Jugoslavijo ne bode več rekviriralo in več takšnih norčij ter da so taisti tudi vinske davščine prosti, čeravno smo imeli pred kratkim slučaj, da je eden njegovih pristašev moral plačati namesto 30, 55 kron vinskega davka in to potom sodnijskega rubeža, ker prostovoljno ni hotel plačati, razpolagajoč na široko Brenčičeve juridične moči in znanosti. Miha, filozof si že, tisto vemo, da si pa tudi jurist, tega do sedaj še nismo znali. Kje pa si vendar napravil tvojo juridično „prifungo“? Gotovo na spuheljski univerzi. Če se bodeš tako naprej izobraževal, postal bodeš v „jugoslovanski“ državi že kaka velika zver. Konjskih repov tam gotovo ne bodeš vihal kakor tukaj pri „pšelarjih“, tam bodeš kurier Korošca in bodeš jahal namesto na konju, ki je za take vrste modrinjakov preveč inteligentna žival, — na kozlu. Miha, če bi tvojim pristašem, ki te po štajerskem povedano, že vsi za norca imajo in nam ne pripravljaj tako veselih uric, — kajti ko zineš, počimo radi tvoje bistroumnosti od smeha, bi ti svetovali, pusti raje tvoje poslanstvo, obesi tvoje „übercijer“ na klin in vrži tvoj „noticbühel“ v kot; zakaj bi cepil oslovo dlako, saj vidiš da ne gre; podaj se raje domu gnoja razkapat, kajti le tam najdeš tvoje filozofične in juridične znanosti.

Konec češko-slovaške brigade v Rusiji.

Kijew, 5. junija. Pri Ufa so bile češko-slovaške čete razorožene, pri Si-

rany so bile sovjetske čete ojačene. Njih vodja je ljudski komisar Podvojsky. Boj še traja naprej. Ruska mirovna delegacija dobila je poročilo o končnem podjarmljenju Čeh-Hrvatov. Večina njih oficirjev je zaprtih. — To je torej konec panslavizma avstrijskih veleizdajalcev v Rusiji. Na takoršen način so avstrijski častniki in od njih zapeljani vojak slovenske narodnosti držali svoje prisego napram cesarju in domovini. Najprej so jo izdali, potem so se v sovražni ruski državi zbirali za boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresnili svoje panslavistične ideje razkosanja naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take nesramne prisegolomneže, katerih čin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti lastni domovini, proti lastni grudi, da bi uresnili svoje panslavistične ideje razkosanja naše slavne monarhije. Sramota za ves slovanski narod, ki je vzgojeval take, nesramne prisegolomneže, katerih čin se je celo ruskim državljanom studil, ki so se podali v boj proti njim, jih porazili in zagrebli njih panslavistične ideje v gnoju sramote.

Angleški panslavizem.

Ruski panslavizem je razrušen. Na njegovo mesto je stopil angleški panslavizem. Angleški listi so polni hujskarjev proti naši monarhiji in propaganda lorda Nordcliffe deluje z vso močjo, da nesrečne češke izdajalce in dezertarje, ki žive svoje podlo življenje, odtujeni od domovine in svojih družin brez smotra bodočnosti, še bolj oslepi. Kaj bode iz njih, iz mladih ljudij, ki so zaslepljeni nastopili pot sramote in izdajstva? Za časa vojne polastila se jih je ničemurnost in po končani vojni porivalo se jih bode kot nadležne tujce na vse strani sveta, in noben Anglež, Francoz ali Italijan jim ne bode podal niti roke, kajti mržnja in stud do veleizdajalca bode nepopisna, in celo njih voditelji se jih bodo sramovali. Angleška je sedaj polna sovraštva proti monarhiji in podpira vse načrte, da bi jo zamogla razdrobiti. Ali težko razočarani bodejo nekdanji Čehi in Jugoslovani, ki mislijo, da je to za nje najugodnejši trenutek. Pri mirovnih pogajanjih se za nje ne bode tudi nikdo brigal, ker bodo imeli Angleži, Francozi in Italijani dovolj poslov, da skrbe in branijo le svoj lastni interes. Čehi so malomarni in od Jugoslovanov se zahteva, naj kakor pred izbruhom vojne nadaljujejo vzbujači nemire in razširjati sovraštva, med narodi in tako monarhijo gospodarsko slabiti in položiti pri prihodnji vojni kresilni kamen zopet v roke Angležev. Pravega interesa za Jugoslovane in Čeha pa ima Anglija le tako malo, da če bi se ji nudila priložnost, da bi zadobila za od lorda Nordcliffe peljano agitacijo drugod boljše ceno, bi se niti trenutke ne obotavljala svoj panslavizem največ ponujajočemu prodati.

Izpred sodišča.

Uboj rekvizicijskega uradnika Wiederwohl-a v Forminu.

9. junija vršila se je porotna obrava pred mariborsko porotno sodnijo proti Alojziju Muršec, posestniki, Mariji Žuran, dekli, Andražu Zamuda, posestniku, Apoloniji Horvat, posestniško hčerjo, ter Antonijo Mikec, pos. hčerjo, vsi iz Formina pri Ptuj. Obtoženi so bili, da so se 5. januarja t. l. dogovorno uprli oblasti — zločin po § 68 k. z. — in da so isti dan ubili davčnega asistenta in rekvizicijskega uradnika Wiederwohl-a.

Dogodek vršil se je tako le: Dne 5. januarja so bile vse obtoženke zbrane pri Alojziju Muršec ter govorile in se pritoževale o rekvizicijah. Kakor trdi obtoženica, je Alojzija Muršec ob tej priliki rekla: „Tega hudiča (namreč Wiederwohla) je treba ubiti.“ Ko se je komisija približala vasi, je Muršec zakli-

cala: „Zdaj pridejo.“ Ženske so zgrabile vsaka svoje orodje in letele komisiji nasproti. Muršec Alojzija je imela sekiro, Žuran Marija gnojne vile, Mikec Antonija lopato in Horvat Apolonija sekiro. Vsem naprej je tekkel v žensko preoblečen vojaški begunec Ludvik Muršec, sorodnik Alojzije Muršec, ki je Wiederwohla udaril z batom po glavi, da se je zgrudil takoj na tla. Glasom obtoženice je Zamuda iztrgal Muršecu bat iz roke in udaril z njim že na tleh ležečega Wiederwohla, Žuran Marija ga je udarila z gnojnimi vilami, istotako Mikec Antonija z leseno snežno lopato.

Pri obravnavi so obtoženi deloma priznali, deloma pa tajili, posebno Muršec kot glavna krivka tajila je vsako hujskanje drugih.

Ludvik Muršec je vojak in se bo moral zagovarjati pred vojaškim sodiščem.

Sodni dvor stavil je porotnikom z oziranjem na vsakega obtoženca dve glavni in dve stranski vprašanji, prvi dve glaseči se na upor in uboj, stranski na stekanje in težko telesno poškodbo s smrtnim izidom.

Po govoru državnega pravdnika in zagovornikov podali so se porotniki na posvetovanje. Glede Alojzije Muršec pritrtili so vprašanje glede stekanja in težke telesne poškodbe s smrtnim izidom, glede drugih pa le vprašanje glede stekanja.

Obsodba: Na podlagi izreka porotnikov obsojena je bila Alojzija Muršec v dve in polletno ječo, ostali pa vsak na štirimesečno ječo.

Obsojen na smrt na vešala.

Pred mariborskim porotniškim sodiščem se je vršila dne 3. in 4. t. m. kazenska razprava proti 65-letnemu posestniku Antonu Topolnik, ki je bil obdolžen zavratnega umora svoje žene Franciske in poskušeneja sovražnega umora svoje pastorki, hčere svoje žene iz prejšnjega zakona, Školastike Elbl. Topolnik je že stal pred sodnijo meseca marca, a je bila razprava takrat odložena, ker je prišlo do spora med braniteljem in sodnim dvorom. Topolnik imel je v bližini Radgone gostilno in posestvo, a je živel s svojo ženo v večnem prepiru. Nekega jutra našli so Topolnika Francisko okrvavljeno in mrtvo, Školastiko pa nezvestno. Ko se je zavedla, je povedala, da se je zbudila okoli polnoči ter videla, kako je tolkel očin s sekiro po glavi njene matere. Ker se je zbudila, udaril je tudi njo večkrat s sekiro po glavi. Porotniki potrdili so vprašanje glede umora in sodišče je Topolnika obsodilo na smrt na vešala.

Tedenski pregled.

Vinogradi v ormoško-ljutomerškem okraju kažejo letos nenavadno lep, rodovit en nasad. Dal Bog toplo lepe vreme, drugače se spremeni svetovnoznani Ormožan in Ljutomerčan v „kislega“ prijatelja.

Osobje za mlatilnice bo tudi letos, kakor lani generalno oproščeno za čas mlatve, vojaške službe. Glede drugih prošenj ob času žetve se je obljubilo od domobranskega ministerstva največje vpoštevanje.

Koroške vesti.

Kako se ravna z živili. Na nekem shodu v Villachu so dognali, da je preteklo zimno stalo na villachskem kolodvoru skozi 22 dni 36 vagonov krompirja v najhujšem mrazu. Toliko časa torej niso mogli dognati, da spada v tamošnjo vojaško oskrbovališče! In potem tožijo, da primanjkuje krompirja in seve tudi — vagonov.

Kaznovano bratoljubje. V Šmarju v Labudski dolini je pomagalo nekaj kmetov svojemu sosedu, ki mu je bil pogorel škedenj z vso žetvijo in ki je dobil od okrajnega glavarstva dovoljenje za zbirko, z žitom. Zdaj zahteva okrajno glavarstvo, da morajo zahtevati podarjeno žito nazaj ali pa plačati kazni do 500 K. Drug je bil kaznovan s 100 K, ker je dal sosedu nekaj sena, da mu še poleg tega živina ni poginila. — Mnogo konj